ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 3 Αὐγούστου 1919
Ἰσαακίου καὶ Φαύστου ὁσ.
Αν. ἡλ. ὥρ. 5. λ. 43
Δύσ. 7 λ. 11

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Γ'. Ἀριθ. 865 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Δεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΕΛΑΙΟΥ

Εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν λαοὶ καὶ Κυβερνήσεις, ἀσχολοῦνται μὲ τὸ ἐπισιτιστικὸν ζήτημα καὶ μελετῶσι μέτρα, ὅπως ὄχι μόνον προλάβωσιν ἐν τῷ μέλλοντι ἐνδεχομένας ἐλλείψεις τροφίμων, ἀλλὰ καὶ τὸν δέον καταστήσωσιν εὐθηνότερον, εὑρίσκομεν λίαν δεδικαιολογημένην τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως μὴ στερηθῇ ἡ χώρα ἡμῶν καὶ τοῦ ἐλαίου διὰ τῆς ἀκωλύτου ἐξαγωγῆς αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἔχει, λέγομεν, ὄχι πλέον δικαίωμα ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξετάσῃ πόσα ἀποθέματα ὑπάρχουν ἐντὸς τοῦ Κράτους, ὁποία καὶ ὁπόση προβλέπεται ἡ ἐφετεινὴ παραγωγή, νὰ παραβάλῃ ταῦτα πρὸς τὰς τοπικὰς ἀνάγκας τῆς χώρας ὅλης καὶ νὰ κρίνῃ ἂν ὑπάρχῃ πλεόνασμα πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ ὄχι. Διότι θὰ ἦτο πράγματι μωρία νὰ στείλωμεν τὸ λάδι μας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ νὰ στερηθῶμεν κατόπιν ἡμεῖς ἑνὸς προϊόντος, τὸ ὁποῖον ἡ χώρα μας ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην παράγει.

Εἶνε δὲ δυνατὸν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ φθάσῃ εἰς ἀσφαλῆ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον συμπεράσματα περὶ τῆς μελλούσης ἐπαρκείας τοῦ ἐλαίου, ἐὰν καλέσῃ τοὺς κατόχους νὰ δηλώσουν ὑπευθύνως τὰ ποσὰ, τὰ ὁποῖα κατέχουσι, μὲ τὴν ἀπειλὴν ὅτι τὰ ἀποκρυπτόμενα θὰ κατάσχωνται καὶ οἱ ἀποκρύπτοντες αὐτὰ θὰ καταδιώκωνται καὶ θὰ τιμωρῶνται κατὰ τὸν νόμον 703.

Τούτου γινομένου, θὰ δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν, ἂν τὰ ὑπάρχοντα ἀποθέματα θὰ ἐπαρκέσουν μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας, ἧς ἐκτιμωμένης κατὰ προσέγγισιν, θὰ κρίνωμεν ἀρκετὰ ἀσφαλῶς περὶ τῆς μελλούσης ἐπαρκείας ἢ μὴ τοῦ ἐλαίου εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας.

Καὶ ἂν μὲν πεισθώμεθα ὅτι εἶνε ἐξησφαλισμέναι αἱ τοπικαὶ ἀνάγκαι τοῦ Κράτους, νὰ ἐξακολουθήσῃ ἐπιτρεπομένη ἡ ἐξαγωγή, μέχρις οὗ οἱ πίνακες τῶν Τελωνείων καταδείξωσιν ὅτι τὸ ἐξαχθὲν ποσὸν ἐμείωσε τὸ ἀπόθεμα σημαντικῶς καὶ ἐπιβάλλεται νὰ παύσῃ ἡ ἐξάγωγή.

Ἐὰν ὅμως ἀμφιβάλλῃ ἡ Κυβέρνησις περὶ τῆς τοπικῆς ἐπαρκείας τοῦ ἐλαίου, τότε ἂς ἀπαγορεύσῃ ὁλοτελῶς καθ' ὅλον τὸ Κράτος καὶ ἄνευ ἐξαιρέσεων τὴν ἐξαγωγήν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεὶς δικαιοῦται νὰ παραπονῆται, διότι κανεὶς δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ εὑρεθῇ αὔριον ἡ Ἑλλὰς χωρὶς λάδι, διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων της. Ἀρκεῖ ὅτι ὑποφέρομεν ἀπὸ τόσα ἄλλα εἴδη.

Ἀλλὰ τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ Ἐπισιτισμοῦ, ἀντὶ νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ βέβαια καὶ θετικὰ ταῦτα μέτρα, ἀφοῦ μάλιστα εἶχε καὶ τὴν γνώμην τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ὅτι ἐκ τῶν 80.000.000 ὀκάδων τῆς περυσινῆς παραγωγῆς μόνον 2 1)2 ἑκατ. ὀκάδες ἐξήχθησαν, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτρέπει καθ' ἡμᾶς τὴν ἐξακολούθησιν τῆς ἐξαγωγῆς μέχρι τῆς νέας ἐσοδείας, ἀπεφάσισε νὰθέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἁμαρτωλὸν σύστημα τῶν εἰδικῶν ἀδειῶν, εἰς τὸ ἄκουμα τοῦ ὁποίου καὶ μόνον, κατεξανίσταται ἡ κοινὴ συνείδησις.

Διότι τί θὰ συμβῇ μὲ τὰς εἰδικὰς ἀδείας : Ὅ,τι συνέβη καὶ εἰς τὸ παρελθόν.

Οἱ ἐπιτήδειοι, καὶ μόνον αὐτοί, θὰ κατορθώνουν νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ τοιαύτας, ἔστω καὶ ἂν δὲν εἶνε κάτοχοι ἐλαίων, θὰ τὰς πωλοῦν εἰς τοὺς κατόχους ἀπέναντι ὡρισμένης ἀμοιβῆς κατ' ὀκᾶν, θὰ ἀναπτυχθῇ οὕτω νέον εἶδος ἐμπορίου (ἀδειῶν), τὸ ὁποῖον θὰ συντελῇ εἰς τὴν ὕψωσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἐλαίου.

Τὸ ὀρθόν, τὸ λογικὸν καὶ τὸ ἠθικὸν εἶνε ἢ νὰ ἐπιτραπῇ ἄνευ περιορισμῶν ἡ ἐξαγωγὴ εἰς ὅλους ἢ νὰ ἀπαγορευθῇ γενικῶς.

Προτιμῶμεν μάλιστα τὸ δεύτερον καὶ ἂν ἀκόμη δὲν ὑπάρχει καταφανὴς ὁ φόβος τῆς ἀνεπαρκείας τῶν ἀποθεμάτων, παρὰ τὴν δι' εἰδικῶν ἀδειῶν ἐξαγωγήν.

Διότι ἐπὶ τέλους, ἐφόσον ὑπάρχουν ἐπαρκῆ ἀποθέματα, θὰ καταφανῇ μετά τινα καιρὸν τὸ ἄσκοπον τῆς ἀπαγορεύσεως καὶ θὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐξαγωγή.

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΩΝ ΘΗΒΑΪΩΝ

Ὁ στρατηγὸς Παπούλας συγκατηγορούμενος εἰς τὴν δίκην τῶν Θηβαϊῶν καὶ ἀπολογούμενος χθὲς ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου, προέβη εἰς ἀποκάλυψιν, ἡ ὁποία ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν. Ὁ στρατηγὸς κατηγορεῖτο μεταξὺ ἄλλων καὶ διότι διεπραγματεύθη, μετὰ τὴν ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπάνοδον τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ὅλως λάθρᾳ μέσῳ τοῦ κ. Μάτεσι καὶ ἄλλων προσώπων 150 χιλιάδας δραχμὰς ἵνα προκαλέσῃ ταραχὰς ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ. Τὸ στοιχεῖον τοῦτο τῆς κατηγορίας παρέχει κατάθεσις παλαιοῦ πράκτορος τῆς μυστικῆς συμμαχικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ στρατηγὸς Παπούλας, ἀντικρούων τὴν κατάθεσιν ταύτην, ἀνέφερεν ὅτι ὁ μάρτυς κακῶς ἀντελήφθη ἢ ἠκούσθη τὰ γεγονότα. Δὲν τοῦ προσεφέρθησαν 150 χιλιάδες δραχμῶν, ἀλλὰ ἓν ἑκατομμύριον καὶ οὐχὶ ὑπὸ τοῦ κ. Μάτεσι ἀλλὰ παρ' ἄλλης πηγῆς, τὴν ὁποίαν δὲν θέλει νὰ ὀνομάσῃ, ἵνα ὑποκινήσῃ εἰς ἐπανάστασιν τὴν Ἤπειρον καὶ τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν εἰς ἃς ἤσκει ἐπιρροήν. Ὁ στρατηγὸς ἀπέκρουσε τὴν προσφορὰν ταύτην καὶ ἂν ἠδύνατο νὰ ὀνομάσῃ τὴν Αὐλοκωνσταντινικὴν πηγήν, παρ' ἣν, ὡς ἐγένοντο αἱ προτάσεις, θὰ ἠδύνατο, εἴπερ καὶ τὸ δικαστήριον νὰ ἐκτιμήσῃ τὸν πατριωτισμόν του.

Εἰς πρόσκλησιν τοῦ κ. Προέδρου νὰ κατονομάσῃ τὴν πηγὴν ἐκείνην, ὁ κατηγορούμενος ἐδήλωσεν ὅτι ποτὲ δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τὸ πράξῃ ἐφ' ὅσον τὰ ἐθνικὰ ζητήματα κρίνονται καὶ ἐφ' ὅσον οὐδεμία ποτὲ ἀπερίσκεπτος ἀποκάλυψις θὰ ἠδύνατο νὰ τὰ βλάψῃ μεγάλως τὴν ὥραν αὐτήν.

ΟΙ «ΤΑΪΜΣ» ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΝ

Λονδῖνον, 28.—Οἱ «Τάϊμς» λαμβάνοντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐνώρεως τῆς συζητήσεως διὰ τὴν σύνοψιν τῆς μετὰ τῆς Βουλγαρίας συνθήκης γράφουν τὰ ἑξῆς :

«Οἱ Βούλγαροι πληρεξούσιοι εὑρίσκονται ἤδη εἰς Παρισίους καὶ ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἐπιδίδεται ὅσον οὔπω. Ἀλλὰ τίποτε δὲν ἐλέχθη περὶ τῶν ἀρχῶν αἱ ὁποῖαι τὴν διέπουν, καὶ ἀκόμη περισσότερον περὶ τοῦ τρόπου κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ ἀρχαὶ αὗται. Ἀλλὰ ἂν καὶ λεπτομέρειαι δὲν δύνανται νὰ συζητηθοῦν ἔξω τῆς Διασκέψεως, ὑπάρχουν ὡρισμέναι ἀρχαί, ἐπὶ τῶν ὁποίων πρέπει νὰ συμφωνήσωμεν.

Εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ κόσμου τὰ πάθη εἶνε τόσον ἐξημμένα ὅσον εἰς τὴν Βαλκανικήν, καὶ οὐδὲν ἄλλο ζήτημα διεθνοῦς πολιτικῆς ἔχει τόσον περιπλεχθῇ ὑπὸ τῆς προπαγάνδας, ὅσον τὸ Βαλκανικόν.

Εἶνε ἐξαιρετικῶς δύσκολον εἰς τὸ τέλος πολέμου νὰ συνδυάσῃ τις τὸ δίκαιον μὲ τὴν γενναιοφροσύνην πρὸς Συμμάχους, οἱ ὁποῖοι ὑπέφερον διὰ τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν.

Οἱ Σέρβοι κατὰ τὸν λήξαντα πόλεμον ὑπέφερον περισσότερον παντὸς ἄλλου λαοῦ καὶ δὲν ὑπῆρξαν οὐδεὶς ἄλλος πολιτικὸς περισσότερον ἐπίμονος εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον τοῦ διὰ τὴν Συμμαχικὴν ὑπόθεσιν παρὰ τὴν ἰσχυρὰν ἀντιπολίτευσιν εἰς αὐτὴν τὴν χώραν του, ἀπὸ τὸν κ. Βενιζέλον.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Βουλγαρία προσχωρήσασα εἰς τοὺς ἐχθρούς μας, μᾶς μετέφερε δόλιον κτύπημα, καὶ οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ ἐπιθυμία μας νὰ φανῶμεν δίκαιοι πρὸς αὐτήν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἀμείψωμεν τὴν δολιότητα καὶ τὴν κακὴν διοίκησιν μὲ τὰς ἀμοιβὰς τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς καὶ τιμιότητος.

Ἀλλὰ δὲν ἐπεθυμοῦμεν νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἀλλως ἐκδικητικὴν εἰρήνην. Πρέπει νὰ ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψει μας εἰρήνην βασιζομένην ἐπὶ πολιτικῆς δικαιοσύνης καὶ λογικῆς. Ὡ τέρμα τῶν πολιτικῶν ζητημάτων εἰς τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην, ἀπὸ βλέπομεν εἰς μέλλοντα συνασπισμὸν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν.

Πολὺ μεγάλη σημασία ἀπεδόθη εἰς τὴν ἐδαφικὴν κυριαρχίαν καὶ παρὰ τὰ ἐπιχειρήματα διὰ τὴν Βουλγαρικὴν κυριαρχίαν εἰς τὴν ἀμφισβητουμένην περιοχὴν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἐκείνα τῆς ἀποκλειστικῆς Ἑλληνικῆς κυριαρχίας εἰς τὰ παράλια, ὑπάρχουν ἄλλαι ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ μεταβάλουν ἢ νὰ μετριάσουν τὰς ἀποφάσεις μας.

Εἰς τὴν Μακεδονίαν ὡς καλλίτερα ἐγγυήσει; διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Βουλγαρικῆς πλειοψηφίας δὲν πρέπει νὰ νομίζωμεν αἱ ἐδαφικαὶ παραχωρήσεις πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἀλλὰ ὁ διορισμὸς Ἐπιτρόπου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τοῦ ὁποίου καθῆκον νὰ εἶνε ἡ ἀπονομὴ τοῦ δικαίου. Ἐὰν ἡ Βαλκανικὴ ὁμοσπονδία πραγματοποιηθῇ, τὰ ἐδαφικὰ ταῦτα ζητήματα θὰ ἐξαφανισθοῦν καὶ εἰς οἱανδήποτε ὑπόθεσιν, ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν θὰ ἦτο εἰς τὰ Βαλκάνια ἓν Νομοθετικὸν Σῶμα, δυνάμενον νὰ ἀναθεωρῇ τοὺς ἐδαφικοὺς ὅρους τῶν συνθηκῶν, ὅπως θὰ ἐφαίνετο ἀναγκαῖον πρὸς πολιτικὴν ἱκανοποίησιν ὅλων τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ οἰκονομικὴν εὐημερίαν καὶ πρόοδον.

Ὁμοίως, νομίζομεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ φυλετικὴ ὑπεροχὴ εἰς τὰ παράλια δὲν πρέπει νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν Βουλγαρικὴν διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Εἰς τὴν Βουλγαρίαν πρέπει νὰ δοθῇ οἰκονομικὴ ἔξοδος εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἀλλὰ ὄχι μὲ πολιτικὴν κυριαρχίαν, συνεπάγουσα τὴν πιθανότητα νὰ δημιουργήσῃ ὑποβρυχιακὴν βάσιν μὲ τὴν ὁποίαν νὰ ἀπειλῇ τὴν δυτικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Αἰγαῖον.

Κακῶς χειριζόμενον ἐν πνεύματι ἐκδικήσεως, τὸ Βαλκανικὸν ζήτημα, ὅπως ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου, θὰ περιέχῃ τὸν σπόρον πολὺ ἄλλως τε καρποφόρον εἰς τὰ ἐδάφη αὐτά, μελλόντων πολέμων.

Ἐὰν ἡ διάσκεψις χειρισθῇ μετ' ἐπιδεξιότητος καὶ κρίσεως, τὰ Βαλκάνια δὲν θὰ ἀποτελοῦν πλέον διαρκῆ ἐνασχόλησιν τῶν Εὐρωπαίων πολιτικῶν, ἀλλὰ πεδίον ἐκπολιτιστικῆς δράσεως καὶ προόδου.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡνωμένου Τύπου τῆς Ἀμερικῆς» τηλεγραφεῖ τὴν ἀκόλουθον συνέντευξιν τὴν ὁποίαν ἔσχε μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, φρονοῦντος ὅτι ἡ στάσις τῆς Ἀμερικῆς ἀποτελεῖ ἀνυπέρβλητον πρόσκομμα εἰς ὅ,τι αὐτὸς θεωρεῖ ὡς τὴν μόνην διαρκῆ λύσιν τῆς χρονίας κατὰ τῆς Εὐρώπης ἀπειλῆς. Κατὰ τὸν Ἕλληνα Πρωθυπουργὸν, τὴν διαρκῆ Βαλκανικὴν εἰρήνην, ἐξ ἡς, ὡς γενικῶς θεωρεῖται, ἐξαρτᾶται ἡ εἰρήνη τῆς Εὐρώπης, δύο τινὰ μόνον δύνατται νὰ ἐξασφαλίσουν: πρῶτον ἡ ἀποκατάστασις τῆς τουρκικῆς διοικήσεως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, διότι, ἐφ' ὅσον μία τουρκικὴ Κυβέρνησις παραμένει ἐν Κωνσταντινουπόλει, πάντοτε δύναται αὕτη νὰ δημιουργῇ ταραχὰς, σκευωρίας καὶ νὰ προκαλῇ ἐπαναστάσεις μεταξὺ τῶν εἰς τὰ Βαλκανικὰ κράτη κατασπαρμένων τουρκικῶν πληθυσμῶν, καὶ δεύτερον ἡ δημιουργία πέριξ τῆς Βουλγαρίας ἄλλων βαλκανικῶν κρατῶν, τόσον ἰσχυρῶν ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν ἐπ' αὐτῆς τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν δυναμίν των, οὕτω δὲ νὰ τὴν ἐξαναγκάσουν νὰ παραιτηθῇ τῆς πολιτικῆς της καὶ τῶν φιλοδοξιῶν της περὶ βουλγαρικῆς ἡγεμονίας ἐπὶ τῶν Βαλκανίων.

«Εἰς τὸ ὑπόμνημά μου πρὸς τὴν Συνδιάσκεψιν τῆς Εἰρήνης, κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, ἐξέθεσα πλήρως τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Θράκης, εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος. Πρῶτον, αὗται βασίζονται ἐπὶ ἐθνολογικῶν λόγων διότι ἡ Θράκη ἀριθμεῖ 730822 Ἕλληνας κατοίκους, ἀντὶ 112174 Βουλγάρων. Ἡ Βουλγαρία δὲν εἶνε χώρα ἀποκεκλεισμένη ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἔχει τὸν Πύργον καὶ τὴν Βάρναν, δύο θαυμασίους λιμένας ἐπὶ τῆς Μαύρης Θαλάσσης ἤτοι, διεθνοποιουμένων τῶν Δαρδανελλίων, καθίσταται ἐλευθέρα θάλασσα. Μᾶς ζητεῖται ὅπως θυσιάσωμεν τὰ ἱερὰ δίκαια τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, διά νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν Βουλγαρίαν μὲ μίαν περιπλέον κάθοδον εἰς τὴν θάλασσαν, καθ' ὃν χρόνον ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Ἐλβετία, ἡ Αὐστροσυγγραφία καὶ ἡ Πολωνία δὲν ἔχουν ἐδαφικὴν ἔξοδον εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐπὶ πλέον, εἴμεθα πρόθυμοι νὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς τὴν Βουλγαρίαν μίαν ἐμπορικὴν ἔξοδον διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἐδάφους πρὸς τὸ Αἰγαῖον. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες, Σέρβοι καὶ Ρουμᾶνοι, οἱ ὁποῖοι γνωρίζομεν καλῶς τοὺς Βουλγάρους, εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι οὐδὲν θὰ ἱκανοποιήσῃ αὐτοὺς παρὰ μία βουλγαρικὴ ἡγεμονία ἐπὶ τῶν Βαλκανίων. Οὔτε ἡ Ἑλλὰς, οὔτε ὁ κόσμος δύνανται νὰ ἀνεχθῶσιν τὴν βδελυρὰν τρομοκρατίαν τῆς βουλγαρικῆς τυραννίας ἐπὶ τῶν πληθυσμῶν τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Τοῦτο μᾶς ἐπιβάλλει νὰ ἐλευθερώσωμεν τοὺς ὁμοεθνεῖς μας ἀπὸ τὸν βουλγαρικὸν ζυγόν. Ἐὰν αἱ ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος ἀπορριφθῶσιν, ἡ Ἑλλὰς θὰ εἶναι ἡ μόνη Χώρα τοῦ κόσμου, τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος ἐπλατύνθη καὶ πλέον τοῦ πληθυσμοῦ θὰ ζῇ ἔξω τῶν ὁρίων της καὶ ὑπὸ ξενικὴν διοίκησιν.»

ΒΡΟΧΗ ΧΡΥΣΟΥ

Ἡ Ἀγγλία πῶς ἐκδηλώνει τὴν εὐγνωμοσύνην της

Ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Λλόυντ Τζώρτζ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τὸ κείμενον τοῦ ἀκολούθου γράμματος τὸ ὁποῖον ἔλαβε παρὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου :

«Λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου τὰς ἐπιφανεῖς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας παρέσχον εἰς τὴν χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, οἱ ἀξιωματικοὶ οἱ διατελέσαντες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν καὶ κατ' ἀέρα Βρεττανικῶν δυνάμεων καὶ ἐπιθυμῶν ὅπως, εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ὑπηρεσιῶν των ἐκδηλώσω πρὸς αὐτοὺς δι' ἐξαιρετικοῦ τινος τρόπου τὴν εὐνοιάν μου, συνιστῶ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ὅπως ψηφίσῃ τὴν παροχὴν τῶν κάτωθι ποσῶν, τιμῆς ἕνεκεν.

Πρὸς τὸν Ἀρχιναύαρχον σὲρ Νταίηβιντ Μπῆττυ 100 χιλ. λιρῶν (2 1)2 ἑκατομ. φράγκων)· πρὸς τὸν πρώην Ἀρχιναύαρχον σὲρ Τζὼν Πέλλικο 50 χιλ. λιρῶν· πρὸς τὸν ναύαρχον σὲρ Τσάρλς Μάδδν 10 χιλ. πρὸς τὸν ναύαρχον σὲρ Φρέντερικ Στέρντυ (τὸν νικητὴν τῆς ναυμαχίας τῶν νήσων Φάλκλαντ) 10 χιλιάδας, πρὸς τὸν ὑπναύαρχον σὲρ Ρ. Κῆς 10 χιλ., πρὸς τὸν ἀντιναύαρχον σὲρ Τζὼν Ντε-Ρόμπεκ ἀρχηγὸν τοῦ στόλου κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν Δαρδανελλίων) 10 χιλ., πρὸς τὸν μοίραρχον σὲρ Ρετζινωλδ Τύριττ (ἀρχηγὸν τῆς ἀντιτορπιλλικῆς μοίρας κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῆς Ἑλιγολλάνδης) 10 χιλ. λιρῶν.

Ἐπίσης πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον σὲρ Δούγκλας Χάιγκ 100 χιλ. λιρῶν, πρὸς τὸν ὑποκόμητα Φρέντς (πρώην στραταρχὴν) 50 χιλ., πρὸς τὸν στρατηγὸν σὲρ Ἔδμοντ Ἄλλεμπυ 50 χιλ., πρὸς τὸν στρατηγὸν σὲρ Χέρμπερ Πλοῦμερ (τὸν διοικητὴν τῆς 3ης Βρεττανικῆς στρατιᾶς εἰς τὸ Δυτικὸν μέτωπον) 30 χιλ. εἰς τὸν στρατηγὸν σὲρ Τζούλιαν Μπύγκ (διοικητὴν τοῦ τρίτου Σώματος) 30 χιλ., εἰς τὸν στρατηγὸν σὲρ Χένρυ Πώλινσον (τὸν διοικητὴν τῆς 5ης στρατιᾶς.) 30 χιλ., τὸν στρατηγὸν σὲρ Χένρυ Οὐίλσων (ἀρχηγὸν τοῦ Ἐπιτελείου καὶ μέλος τοῦ Πολεμ. ὑπουργείου) 10 χιλ., τὸν στρατηγὸν σὲρ Οὐίλλιαμ Ρόμπερτσον (ἀρχηγὸν τοῦ Αὐτοκρ. Ἐπιτελείου) 10 χιλ., τὸν στρατηγὸν σὲρ Οὐίλλιαμ Μπέρντγουδ (ἀρχηγὸν τῶν Αὐστραλιανῶν στρατευμάτων) 10 χιλ., τὸν στρατηγὸν σὲρ Χιοὺ Τρέντσαρδ (ἀρχηγὸν τῶν ἀεροπόρων στρατοῦ) 10 χιλιάδας.

Εἰς τὸν Ἀρχιναύαρχον Μπῆττυ καὶ τὸν ἀρχιστράτηγον Χάιγκ ἀπονέμεται, ὡς γνωστὸν καὶ ὁ τίτλος τοῦ κόμητος, εἰς τὸν στρατηγὸν Ἄλλεμπυ ὁ τίτλος τοῦ ὑποκόμητος. Εἰς πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ὁ τίτλος βαρώνου.

Η ΕΝΤΟΛΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Λονδῖνον 28. — Ὁ «Ἑωθινὸς Ταχυδρόμος» ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ λέγει : «Ἡ Ἀμερικὴ δὲν ἐπιθυμεῖ κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἀναλάβῃ οἱανδήποτε ἐντολὴν ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ οἱασδήποτε ἄλλης χώρας τῆς Τουρκίας. Ἀφ' ἑτέρου οἱ Ἕλληνες τρέφουν ἀπεριόριστον φιλοδοξίας ἐπὶ τῆς πρωτευούσης τῆς ἀρχαίας τῶν Βυζαντινῶν Αὐτοκρατορίας, φιλοδοξίας, αἱ ὁποῖαι καίτοι δύνανται νὰ δικαιολογηθοῦν ἀπὸ ἱστορικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀπόψεως, ἐν τῇ σοῦτῳ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, εἶνε ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθοῦν. Καίτοι ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν τὴν ἀρχαίαν δόξαν τῶν Ἑλλήνων τὰς σημερινὰς ἀρετὰς των, τὰς ὁποίας ἐκληρονόμησαν παρὰ τῶν ἀθανάτων προγόνων των, καὶ τὴν φιλότιμον τάσιν των πρὸς τὴν πρόοδον, ἐν τούτοις δέον καταλλήλως νὰ ὑποδειχθῇ εἰς αὐτοὺς, νὰ παραιτηθῶσι τῶν βλέψεων τούτων, διότι φοβούμεθα ὅτι δὲν ἔχουν εἰσέτι διοικητικὴν ἱκανότητα τοιαύτην ὥστε νὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπιβάλουν τὸν σεβασμὸν μεταξὺ τῶν τουρκικῶν καὶ ἄλλων ξένων στοιχείων. Σοφώτερον σκεπτόμεναι ἡ Γαλλία καὶ Ἰταλία, ἀπέχουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐγείρουν ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως.»

Ὁ ἀρθρογράφος ἐξακολουθῶν ἐκφάζει τὴν γνώμην ὅτι, καίτοι ἡ Μ. Βρεττανία ἔχει φθάσει εἰς βαθμὸν κορεσμοῦ ἀπὸ ἀπόψεως ἐποικιακῆς, μία δὲ ἄλλη χώρα, ἀνατιθεμένη εἰς τὰς φροντίδας της θὰ ἀπετέλη δι' αὐτὴν φορτίον βαρύτατον, ἐν τοσούτῳ διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν λαῶν τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας θὰ ἦτο ἡ μᾶλλον ἐνδεδειγμένη διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐντολὴν ἐπὶ τῆς Τουρκίας καὶ συνεπῶς ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διότι Τουρκία ἄνευ Κωνσταντινουπόλεως δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ.

Ρώμη 27, — Παρὰ τὰ ἐπανειλημμένα ἄρθρα τοῦ «Ἑωθινοῦ Ταχυδρόμου», φαίνεται ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶνε ἐλάχιστα διατεθειμένη ν' ἀποδεχθῇ τὴν ἐντολὴν διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν· ἐὰν ὅμως ἤθελεν ἀναλάβει τῷ ὄντι αὐτὴν εἶνε πιθανώτατον ὅτι θὰ διατηρήσῃ τὸ Χαλιφᾶτον ἐν τῇ σημερινῇ ὀθωμανικῇ πρωτευούσῃ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναμένεται πρῶτον ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ ἡ ἀπόφασις τῆς ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΚ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ 31 Ἰουλίου.

Ἡ δραπέτευσις Χαλὴλ καὶ Κιουτσοὺκ Ταλαὰτ

Ἡ «Τερτζουμὰν» μεταδίδει τὰς ἑξῆς μεταγενεστέρας πληροφορίας περὶ τῆς δραπετεύσεως τοῦ Χαλὴλ πασᾶ καὶ τοῦ Κιουτσοὺκ Ταλαάτ :

Ὁ ὑπολοχαγὸς τῆς ὑπηρεσίας Σαδῆ βέης ἰὴν ἑσπέραν τῆς δραπετεύσεως ἀνεχώρησε τῶν φυλακῶν διὰ νὰ μεταβῇ δῆθεν εἴς τινα γάμον.

Ἐπίσης ἀνεχώρησε καὶ ὁ διευθυντὴς ἀντισυνταγματάρχης Ἀδῆ βέης ὑποβαλὼν ὡς γνωστὸν τρεῖς ὥρας προ τῆς δραπετεύσεως παραίτησιν.

Τὴν νύκτα ὅμως περὶ τὴν 2ην μ. μ. ὥραν ὁ ὑπολοχαγὸς Σαδῆ ἐπέστρεψεν εἰς τὰς φυλακὰς ἐφ' ἁμάξης καὶ διατάσσει τὸν ἁμαξηλάτην νὰ περιμεύῃ. Ὁ Σαδῆ εἰσέρχεται τοτε εἰς τας φυλακὰς καὶ μεταβαίνει ἀπὸ δωματίου εἰς δωμάτιον, ἐπιθεώρησε τοὺς κρατουμένους διατάξας νὰ κατακλισθῶσιν εἰς ὅσους ἐκάθηντο ἀκόμη.

— Κοιμηθῆτε, ἔλεγε, διότι ἐντὸς ὀλίγου φθάνει ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν φυλακῶν ὅστις θὰ διενεργήσῃ αὐτοπροσώπως ἐπιθεώρησιν.

Οἱ φυλακισμένοι ὑπακούοντες κατεκλίθησαν.

Τότε εἰσέρχεται μετὰ τοῦ ἀρχιδεσμοφύλακος εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ Χαλὴλ πασᾶ ἔνθα εὑρίσκετο καὶ ὁ Κιουτσοὺκ, παραλαμβάνει αὐτοὺς καὶ τοὺς ὁδηγεῖ ἐκτὸς τῶν φυλακῶν. Ἀνέρχονται δὲ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν ἀναμένουσαν ἅμαξαν ἥτις ἐντὸς ὀλίγου ἐγένετο ἄφαντος.

τον ὑπὸ τῆς κοινωνίας μας, ἡ ὁποία μὲ τόσην στοργὴν τὸ περιβάλλει, θὰ δυνηθῇ νὰ ἑδραιωθῇ καὶ νὰ διαιωνίσῃ τὴν λειτουργίαν του.

Ἀλλ' ἀσχέτως πρὸς τὰς ἰδίας οἰκονομικάς του δυνάμεις, δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ τὸ Ὑπουργεῖον διαφωτιζόμενον περὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ ἐθνικοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον τὸ Ἄσυλον ἐξυπηρετεῖ, θὰ τὸ ἐνισχύσῃ παρέχον τακτικῶς τὴν ἡμερησίαν συνδρομήν του, τὴν ὁποίαν ἔως τώρα ἐχορήγει.

Ἀλλ' ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ μὴ ἐπαινέσωμεν τὸ ἀξιότιμον Δ. Συμβούλιον τοῦ Ἀσύλου, διὰ τὴν παραίτησιν, ἣν ἔσπευσε νὰ ὑποβάλῃ.

Ἀποτελούμενον ἀπὸ ἐπίλεκτα μέλη τῆς κοινωνίας μας, ἐπιδείξαντα ἱερὸν καὶ ἅγιον ἐνθουσιασμὸν πρὸς τὸ εὐαγές Ἵδρυμα, οὐδεὶς δύναται νὰ θεωρηθῶσιν, οἱ γεννήτορες, δὲν ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψωσιν αὐτὸ εἰς τὴν πρώτην ἀντίξοον περίστασιν.

Τοὐναντίον μάλιστα ἡ στοργή των πρὸς αὐτὸ πρέπει νὰ τοὺς ἐνισχύσῃ εἰς τὴν εὐγενῆ προσπάθειαν, ὅπως πείσωσι τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασίν του καὶ ὅπως ἐξασφαλίσωσι τὴν ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν αὐτοῦ εἰς τὸ μέλλον.

Ἡ κοινωνία, ἡ ὁποία ἐκτιμᾷ καὶ ἀναγνωρίζει τὴν διακονίαν καὶ τὸ ἔργον των ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου, ἀξιοῖ τοῦτο παρὰ τῶν ἀξιοτίμων μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου.

Καὶ διὰ τοῦτο ἡ μὴ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεώς των ἐκ μέρους τοῦ κ. Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐπεκροτήθη παρὰ πάντων.

ΑΣ ΣΠΕΥΣΟΥΝ

λοιπὸν ὅλοι εἰς τὴν αὐριανὴν Φιλανθρωπικὴν Ἀγοράν, ἄς δώσουν τὸν ὀβολόν των ὑπὲρ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ τούτου Ἱδρύματος καὶ ἄς ἀποδείξουν ἐμπράκτως ὅτι τιμῶμεν καὶ γεραίρομεν ζῶντας τοὺς ἥρωάς μας ἀλλὰ καὶ πεσόντας εἰς τὸν ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἱερὸν ἀγῶνα δὲν λησμονοῦμεν.

Διότι εἰσφέροντες ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτῶν, καὶ ὑποβοηθοῦντες τὴν ἀνατροφήν καὶ μόρφωσίν των δὲν κάμνομεν ἄλλο ἢ νὰ ἐπιδεικνύωμεν τὴν πρὸς τοὺς ἡμᾶς εὐγνωμοσύνην μας, οἱ ὁποῖοι ἔχυσαν τὸ αἷμά των καὶ κατέλιπον ὀρφανὰ τὰ τέκνα των διὰ τὴν κοινὴν πάντοτε ἡμῶν σωτηρίαν καὶ διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος.

Τίς θὰ λείψῃ ἀπὸ ἔργον τόσον μέγα, τόσον ὑψηλόν, τόσον φιλάνθρωπον, τόσον πατριωτικόν;

ΕΝΩ ΟΛΟΙ

εὐχόμεθα καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ γίνῃ τὸ ταχύτερον ἡ παλινόστησις τῶν προσφύγων, μετὰ λύπης μανθάνομεν ὅτι τοὐναντίον αἱ στρατιωτικαί μας Ἀρχαὶ τοῦ Δικελῆ σκέπτονται νὰ ἀποστείλωσιν ὀπίσω καὶ αὐτοὺς τοὺς παλινοστήσαντας.

Τοὺς λόγους πᾶς τις τοὺς ἐννοεῖ.

Εἶνε δυστυχῶς ἀληθές, καθὰ ἅ μόδιον πρόσωπον μᾶς διεβεβαίωσεν, ὅτι ἡ χωροφυλακή μας εἰς τὰ ἀπέναντι μέρη περισσότερον ἀπασχολεῖται καὶ περισσεύει μὲ τοὺς ἰδικούς μας παρὰ μὲ τοὺς Τούρκους, οἱ ὁποῖοι ἡσύχασαν τελείως, ὅσοι εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς ζώνης, σὰν ἄνθρωποι τοῦ κισμέτ.

Βεβαίως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε ἄγγελοι, θὰ ὑπάρχουν μεταξὺ αὐτῶν καὶ κακοποιοί.

Ἀλλ' εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν καὶ αὐτοὶ οἱ κακοποιοὶ βλέποντες; ἀνατέλλουσαν τὴν ἐλευθερίαν μετὰ δουλείαν ὑπερπεντακοσίων ἐτῶν, ἔπρεπε νὰ γίνουν ἄγγελοι καὶ νὰ συντρέχουν τὰς Ἀρχάς μας εἰς τὸ δισχερὲς των ἔργον καὶ ὄχι νὰ παρέχουν εἰς αὐτὰς πράγματα.

ΟΤΙ Η ΚΡΙΣΙΣ

τῶν τροφίμων εἶνε ζήτημα παγκόσμιον, ὅτι ἡ ἀκρίβεια τοῦ βίου πλήττει ὅλους τοὺς λαούς, ὅτι ἡ βελτίωσις τῆς καταστάσεως εἶνε δύσκολος, διότι οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες αὐτὴν εἶνε γενικοὶ καὶ ὑπέρτεροι τῆς θελήσεως τῶν Κυβερνήσεων, περὶ ὅλων τούτων εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι.

Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ὑποστηρίζομεν εἶνε ὅτι ἡ κατάστασις θὰ ἦτο καλυτέρα καὶ ὁ βίος σχετικῶς εὐθηνότερος, ἐὰν ἔλειπεν ἀπὸ τὸ μέσον ἡ αἰσχροκέρδεια.

Καὶ αὐτὴν γογγύζει ὁ κόσμος καὶ αὐτὴν ζητεῖ νὰ παταχθῇ.

Τὸ νὰ ἀγοράζῃ κανεὶς ἀκριβὰ ἕνα πρᾶγμα, διότι ἔρχεται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ στοιχίζει ἀκριβά, δι' αὐτὸ δὲν παραπονεῖται, διότι πρόκειται περὶ κακοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ θεραπεία δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς.

Τὸ νὰ ἐπαυξάνῃ ὅμως τὴν ἀκρίβειαν τῶν πραγμάτων ἡ αἰσχροκέρδεια, τοῦτο δὲν εἶνε ὑποφερτόν, τοῦτο προκαλεῖ τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν.

Ἔρχεται π. χ. ἀπὸ τὴν Σμύρνην ἕν ἐμπόρευμα, ἀγορασθὲν πρὸς 7 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν, εἰς τὴν ὁποίαν προστίθεται καὶ ὁ τελωνειακὸς δασμὸς ἐξ 87 λεπτῶν. Στοιχίζει ἄρα 7,87 δραχμὰς ἡ ὀκᾶ.

Οὐδεὶς θὰ παρεπονεῖτο, ἐὰν τὸ ἐμπόρευμα τοῦτο ἐπωλεῖτο πρὸς 9 ἢ 10 δραχμὰς δηλ. μὲ κέρδος 25 %.

Ἀλλ' ὁ ἀγορασιὴς ἔμπορος τὸ πωλεῖ πρὸς 16 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν.

Εἶνε λοιπὸν νὰ μὴ ἀγανακτῇ κανείς;

Εἶνε ἀνεκτὴ μία τοιαύτη αἰσχροκέρδεια;

Ἐφέραμεν ἓν παράδειγμα.

Θέαματα

Ὑπαίθριος «Ἀλκαῖος». Σάββατον καὶ Κυριακὴν «Τὸ Μαρτύριον Καρδιῶν» μὲ τὴν ὡραίαν καλλιτέχνιδα ΟΛΓΑΝ ΜΠΕΝΕΤΙ καὶ τὸν ΑΛΒΕΡΤΟΝ.

Πατέ. «Κατάληψις Σμύρνης». Τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ θέαμα τῆς Ἑλλ. δόξης ἐφιχθὲν θὰ προβληθῇ ἀπόψε ἐν τῷ «Πατὲ» ὥρα 9ην μ. μ. ἀκριβῶς πρὸς ἔκπληξίν μας, καθότι ἐκτὸς τῶν γεγονότων τῆς Σμύρνης μὲ ὅλας τας λεπτομερείας τῆς Κατοχῆς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ Στόλου μας καὶ τῆς παροισίας τῶν εὐζώνων, θὰ παρακολουθήσωμεν καὶ τὴν πυρπόλυσιν τοῦ Ἀϊδινίου τῇ συμπράξει τῆς Μουσικῆς Βογιανοῦ. Ἀπόψε λοιπὸν στὸ ΠΑΤΕ. Ἡ εἴσοδος ὡρίσθη δρχ. 2 1)2.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Αἱ σχέσεις Ἑλλάδος — Ἰταλίας

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κ. Ρακτιβὰν ἀπέστειλε πρὸς τὰς Νομαρχίας τοῦ Κράτους τὸ ἑξῆς ἔγγραφον:

«Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν εὐχαρίστως ὅτι πλήρης συμφωνία ἐπῆλθε μεταξὺ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ πάντων τῶν ἐνώπιον τῆς Συνδιασκέψεως ἐκκρεμῶν ζητημάτων τῶν ἀφορώντων τὰ δύο Κράτη καὶ ἀποκαθίστανται οὕτω καὶ πάλιν ἐγκάρδιοι σχέσεις, αἱ σχέσεις αἱ συνδέουσαι τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἰταλίαν πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν μετὰ τὸ δημιουργηθησόμενον ἐκ τῶν νέων συνθηκῶν καθεστώς.

Παρακαλοῦμεν ἵνα ἀνακοινώσητε εἰς εὐρύτερον κύκλον, συνιστῶντες ἵνα πάντες οἱ πολῖται ἀνεξαιρέτως, συμπεριφέρονται μετ' ἐμπιστοσύνης καὶ φιλικῶν ἐν γένει αἰσθημάτων ἀπέναντι τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ σας Ἰταλῶν.

Ἐν Ἀθήναις 23 Ἰουλίου 1919.

Τὸ στρατιωτικὸν ἐπίδομα

Μᾶς ἀνακοινοῦται ὅτι αἱ οἰκογένειαι τῶν κληρωτῶν τοῦ 1919 καὶ 1920 τῶν μὴ καταχθέντων ὡς ἐθελοντῶν ἄλλα προσκληθέντων δὲν δικαιοῦνται στρατιωτικοῦ ἐπιδόματος.

Προικοδότησις

Ἡ Γεν. Διοίκησις παρεδώσεν εἰς τὴν Σταυρούλαν Καμπούρην, τὰς πρὸ καιροῦ κατατεθείσας εἰς τὴν Τραπέζαν τῆς Ἀνατολῆς 500 δρ. ὡς προικοδότημα, καθ' ὅτι ὁ ἀδελφός της ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ.

Ἀπαγόρευσις ἀναχωρήσεως

Ὁ Ὕπατος Ἁρμοστὴς Σμύρνης κ. Σπεργάκης διεταξε τὰς ἐνταῦθα ἀρχὰς ὅπως παύσωσι νὰ ἐκδίδωσι διαβατήρια διὰ τὴν ἀπέναντι ἀκτὴν εἰς τοὺς πρόσφυγας.

Ἀναχώρησις κ. Παγκάλου

Χθὲς λιαν πρωὶ ἀνεχώρησεν διὰ τῆς «Νίκης» εἰς Σμύρνην ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Παγκαλος.

Ὁ κ. Πάγκαλος, ἀνώτερος ἐπιτελὴς, ἐπεσκέφθη διαφόρους μέρη τῆς ἐναντι ἀκτῆς.

Νέα ἐκ Δικελῆ

Κατ' ἀσφαλεῖς πληροφορίας ὁ Φρούραρχος Δικελῆ κ. Σπανοδαγγελης λαχαγός, δι' εἰδοποιήσεώς του συνεστησεν εἰς τοὺς κατοίκους ὅπως ἐκκενώσουν τὴν πόλιν διὰ διαφόρους λόγους.

Ἀφίξεις

Ἀφίκετο ἐκ Δικελῆ ὅπου εἶχεν μεταβῆ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς κ. Εὐστρατίου.

— Ἐπίσης ἐκ Περγάμου ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ κ. Π. Βαμβακίτης.

— Ἐπίσης ἐξ Ἐλευθερῶν ὁ ἐκεῖ Τελώνης κ. Κ. Χ'' Γιάννης.

Ἀγγλο—Γαλλο—Ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ

Πρὸ ἡμερῶν ἐπεσκέφθησαν τὴν Πέργαμον καὶ τὰ πέριξ, Ἐπιτροπὴ ἐκ Σμύρνης, ἀποτελουμένη ἀπὸ Ἄγγλους, Γάλλους, Ἰταλοὺς καὶ Ἕλληνας ἀξιωματικούς.

Χθὲς ἡ ἐπιτροπὴ ἐπρόκειτο νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Δικελῆ καὶ ἄλλα τινα μέρη.

Ἀφῖξις Μητροπολίτου Κυδωνιῶν

Ἀφίκετο χθὲς ἐκ Κυδωνιῶν ὁ Μητροπολίτης Γρηγόριος Ὡρολογᾶς μετὰ τοῦ Δημάρχου κ. Καρτσακλῆ μεταβαίνοντες εἰς Ἀθήνας λόγῳ ὑπηρεσιῶν.

Τιμαὶ ὑφασμάτων ἐν Χίῳ

Φορέματα γυναικεῖα χρεπὸν δρχ. 2 καὶ 1 1)2 ὁ πῆχυς. Λινα Γαλλικα δρχ. 1,80, ὁ πῆχυς.

Τὰ κέρδη τῆς καθαρᾶς προσόδου

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἔδωκεν ἐντολὴν εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς ἐφόρους ὅπως ἐν ᾗ περιπτώσει ἀντιληφθοῦν ὅτι αἱ ἐπιτροπαὶ φαίνονται ἐπιεικεῖς εἰς τὰς ἀποφάσεις των κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἐκτάκτων κερδῶν τῶν διαφόρων ἐμπόρων προβαίνουν ἀμέσως εἰς ἔφεσιν αὐτῶν.

Ἡ ἀλληλογραφία τῶν στρατιωτῶν

Μέχρι τοῦδε ἡ ἀλληλογραφία τῶν στρατιωτῶν μας τῶν εὑρισκομένων εἰς Πέργαμον — Δικελῆ, ἀπεστέλλετο εἰς Σμύρνην ἐκεῖθεν δὲ ἀπεστέλλετο ἐνταῦθα καὶ διὰ αὐτὸ παρεκινεῖτο μεγάλη ἀνωμαλία.

Κατόπιν ὑμῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Θ. Βουτσινᾶ, εἰς τὸ ἑξῆς θὰ ἀποστέλλεται αὕτη ἀπ' εὐθείας μέσον Δικελῆ.

ΜΙΚΡΑ ΕΠΙΤΟΠΙΑ

— Χθὲς κατηγγέλθησαν ἀρκετοὶ ἐπὶ αἰσχροκερδείᾳ διότι ἐπώλουν σταφυλὰς πρὸς 1,60 — 1,80.

— Κατ' ἐξακριβωμένας πληροφορίας ὁ τομεὺς Περγάμου — Κυδωνιῶν ἐξεκαθαρίσθη τελείως κατόπιν δραστηρίων ἐνεργειῶν τῶν ἐκεῖ ἁρμοδίων ἀρχῶν.

Προσοχή

Ἐλάβομεν χθὲς ἐκ Πέτρας τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Ἐφθάσαμεν χθὲς βράδυ εἰς Σιύψιν, ὅπου μᾶς ἐγένετο θερμοτάτη ὑποδοχή. Κατόπιν παρακλήσεως τῶν κατοίκων ἐδώσαμεν θεατρικὴν παράστασιν. Σάββατον πρωΐ θὰ ἀναχωρήσωμεν εἰς τὸ Ὑψηλομέτωπον. Ἄπαντες οἱ πρόσκοποι εἶνε ὑγιεῖς.

Ὁ Ἀρχηγὸς *Σ. Παπανικόλας*

Ἐνοικιάζεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου δι' ἓν ἢ καὶ περισσότερα ἔτη μετὰ ἢ ἄνευ ἐπίπλων ἔπαυλις καινουργής εἰς Ἀκλειδιοῦ διώροφος μὲ 5 δωμάτια, κουζίνα, πλυντήριον καὶ ἀποθήκην μετὰ περιοχῆς 3 στρεμμάτων περιτοιχισμένην, μὲ βρύσιν ὕδωρ καὶ διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα εἰς τιμὴν συγκαταβατικήν. Ἐν τῇ ἰδίᾳ θέσει ἐνοικιάζονται καὶ 2 ἀποθῆκαι καὶ 1 μαγαζεῖον.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΑΥΡΙΟΝ

ὅλοι εἰς τὴν Φιλανθρωπικὴν Ἀγορὰν ὑπὲρ τοῦ

Ἀσύλου Παιδός.

Ἀρχεται τὴν 5 1)2 μ.μ. ἐν τῷ Δημαρχιακῷ κήπῳ.

Ἀποφάσεις Γενικῆς Διοικήσεως

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 780 ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τοὺς Χαράλαμπον Μιχαηλάραν καὶ τὴν σύζυγόν του Ἀσησίαν κατοίκους Ἁγ. Παρασκευῆς ὅπως συνάψωσιν προῖκα ὑπὲρ τῆς θυγατρός των Μερόπης μέλλουσαν νὰ ἔλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν μετὰ τοῦ Γεωργίου Π. Πλάτωνος κατοίκου ἐπίσης· α'.) ἑνὸς ἐλαιοκτήματος εἰς θέσιν «Κρεμαστη» τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἁγ. Παρασκευῆς καὶ συνορευομένου γύρωθεν μὲ κτήματα Γ. Θεοδοσιάδου Ἀνδρέα Χ'' Ἀνθημου, Ἀθ. Χ'' Τζακίρη καὶ ποταμοῦ· β'.) ἑνὸς ἑτέρου ἐλαιοκτήματος κειμένου εἰς θέσιν «Ἀρακλῆ» τῆς περιφερείας Ἁγ. Παρασκευῆς τοῦ Δήμου Καλλονῆς, συνορευομένου γύρωθεν μὲ κτήματα Χαραλάμπου Μυτάφη, Σταύρου Φιλίππου Μιχ. Ζουμπούλη καὶ Ἀντ. Ἁγιασσώτου.

γ') Ἑνὸς ἑτέρου ἐλαιοκτήματος κειμένου εἰς θέσιν «Μόσια» τῆς αὐτῆς περιφερείας καὶ Δήμου, συνορευομένου γύρωθεν μὲ κτήματα Χαραλάμπου Κασάκου, Χαραλάμπου Στανοῦ, Χριστόφα Τζόχατζη, καὶ μὲ δρόμον· καὶ δ') μιᾶς οἰκίας κειμένης ἐντὸς τοῦ χωρίου Ἁγ. Παρασκευῆς τῆς ἰδίας περιφερείας καὶ δήμου καὶ συνορευομένης γύρωθεν μὲ οἰκίας Χαραλάμπου Μιχαηλάρου, Εὐστρ. Μυδάνη καὶ δρόμου δημοσίου.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 2 Αὐγούστου 1919.

Ὁ Γεν. Διοικητὴς Λέσβου (Τ. Σ) Ι. Χρυσοβελώνης. Ὁ πληρεξούσιος Δικηγόρος

Δ. Παῦλου

***

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 779 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Ἀμερισούδαν χήραν Δημητρίου Τραγέλη, νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Δημήτριον Πολυπαθέλλην ἐν ἐλαιόκτημά της κείμενον εἰς θέσιν Ἰχτάντα τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Ἀσωμάτου τοῦ Δήμου Ἁγιάσσου ἀντὶ δραχμῶν 800 περίπου.

***

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 781 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὴν Ἀζιμὲ θυγ. Χαλὴμ σύζυγου Ρασὴτ Βέη νὰ πωλήσῃ πρὸς τὸν Χαλὴμ Ρασὴτ Βέη 1) ἓν ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν «Τάρτη» τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Σκοπέλου 2) ἕτερον ἐλαιόκτημα κείμενον εἰς θέσιν Πρῖνος τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Μεστηροῦ καὶ 3) ἕνα ἀγρὸν κείμενον εἰς θέσιν Κούμανος τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Περάματος ἅπαντα τοῦ Δήμου Γέρας ἀντὶ δραχ. 2,500 περίπου.

Ἐκποίησις

Τὴν Κυριακὴν θέλει ἐνεργηθῇ δημοπρασία περὶ τὴν 11ην ὥραν π. μ. ἐν τῷ Τελωνείῳ διαφόρων ἀζητήτων ἐγκαταλελειμένων ἐμπορευμάτων.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπιφυλάξεις τῆς Ἰταλίας διὰ τὰ ἐν Βουδαπέστῃ γεγονότα

Ρώμη 30.—Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες γράφουν μετ' ἐπιφυλάξεως διὰ τὴν ἐν Οὐγγαρίᾳ κατάστασιν, φοβούμεναι ὅτι ἡ νέα μεταβολὴ ἀποβλέπουσα εἰς ἀναβίωσιν τῆς δυαδικῆς μοναρχίας θὰ ἐπηρεάσῃ σημαντικῶς τὴν θέσιν τῆς Ἰταλίας.

Μέχρι τῆς στιγμῆς ὅμως οἱ Σύμμαχοι τηροῦν ἐπιφυλακτικότητα καὶ ἀναμένουν τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως ἵνα κανονίσουν τὴν στάσιν των.

Ἡ Διάσκεψις, ἡ ὁποία ἀπηυθύνθη ὁ ἀρχιδοὺξ Ἰωσήφ ζητῶν ἀναγνώρισιν τῆς νέας Οὐγγρικῆς Κυβερνήσεως δὲν ἔλαβε καμμίαν ἀπόφασιν καίτοι ἐπανειλημμένως συνεσκέφθη ἐπὶ τοῦ Οὐγγρικοῦ ζητήματος.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τινας κύκλους τῶν Συμμάχων καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ κράτει ἡ γνώμη περὶ συντάσεως Παραδουναβείου δικαστικοῦ πρὸς παρακώλυσιν τῶν ἐνεργειῶν τοῦ γερμανισμοῦ καὶ σλαυϊσμοῦ ἐν τῇ νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ. Καὶ δὲν εἶνε ἀπίθανον οἱ κύκλοι οὗτοι νὰ θελήσουν ἤδη νὰ προσαρμόσουν τὴν νέαν κατάστασιν πρὸς τὰς ἰδέας των, ἂν ἐννοεῖται τὰ νέα ἐν Οὐγγαρίᾳ πρόσωπα ἐμπνέουν τὴν δέουσαν ἐμπιστοσύνην.

Τὴν ἰδέαν τῆς συντάσεως τῆς τοιαύτης δημοκρατίας παρηκολούθησε πάντοτε μετὰ δυσφορίας ἡ Ἰταλικὴ κοινὴ γνώμη διότι φοβεῖται ὅτι παρόμοιος συνασπισμὸς θὰ ζημιώσῃ τὰ Ἰταλικὰ συμφέροντα καὶ θὰ παρακωλύσῃ τὰς Ἰταλικὰς βλέψεις.

Τιμαὶ εἰς τὸν κ. Ζαχάρωφ

Θερμότατα ἐκφράζεται ὁ «Χρόνος» τῶν Παρισίων περὶ τοῦ γενναιοδώρου ὁμογενοῦς κ. Βασιλείου Ζαχάρωφ ἐξ ἀφορμῆς τῆς παρασημοφορίας αὐτοῦ διὰ τοῦ μεγαλοσταύρου τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς.

«Ὑπὸ τῇ γαλλικῇ Κυβερνήσεως λέγει, δὲν ἐτιμήθη μόνον ὁ φιλάνθρωπος τοῦ ὁποίου ἡ γενναιοδωρία τόσας ἀθλιότητας ἀνεκούφισε πρὸ τοῦ πολέμου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ ὡς καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἐχθροπραξιῶν.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ζαχάρωφ ἐτιμήθη καὶ μέγας πατριώτης—διότι ἀπὸ εἰκοσαετίας ἤδη ὁ κ. Ζαχάρωφ πολιτογραφήθη Γάλλος— ἀναγνωριζομένων ἐξόχων αὐτῶν ὑπηρεσιῶν. Ἡ θέσις τὴν ὁποίαν κατέχει ὁ κ. Ζαχάρωφ εἰς τοὺς βιομηχανικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς κύκλους,

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ

(Τοῦ ἐν Ἀθήναις τακτικοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)

Ἀριθ. 17935 **ΑΘΗΝΑΙ 2 Αὐγούστου**

Ἐλήφθη ὁριστικὴ ἀπόφασις

Ἀπεφασίσθη ὑπὸ τοῦ Πενταμελοῦς ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ ἐπίδοσις τῆς συνθήκης μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως

Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς συνθήκης θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὰ Λουτρὰ Μπανιὸλ ὅπου θὰ διέλθῃ μερικὰς ἡμέρας.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως

Ἐγνώσθη ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν οἱ Βούλγαροι θὰ ἐκδηλώσουν προθέσεις παρελκύσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης, θὰ ληφθοῦν σύντονα μέτρα ὑπὸ τῶν Συμμάχων.

Οἱ Σύμμαχοι θὰ προελάσουν

Ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ σύμμαχοι προελάσουν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Βουλγαρίας, καταλάβουν δὲ καὶ αὐτὴν τὴν Σόφιαν ἐν ᾗ περιπτώσει οἱ Βούλγαροι ἐξεδηλώσουν τὴν ἐλαχίστην δυστροπίαν.

Τὸ Πενταμελὲς διεβίβασεν ὁδηγίας

Τὸ Πενταμελὲς συμβούλιον διεβίβασε ὁδηγίας εἰς τὴν τετραμελῆ ἐπιτροπὴν τὴν ἀποτελουμένην ἐκ 4 στρατηγῶν καὶ εὑρισκομένην ἤδη εἰς Βουδαπέστην περὶ τῆς στάσεως ἣν θὰ τηρήσουν ἀπέναντι τῶν Ρουμάνων καὶ ἀπέναντι τῆς Οὐγγρικῆς κυβερνήσεως.

Καὶ πρὸς τὰς Κυβερνήσεις

Ἐπίσης τὸ πενταμελὲς διεβιβάσε ταυτοσήμους ἀνακοινώσεις καὶ πρὸς τὰς Κυβερνήσεις Σερβίας καὶ Ρουμανίας, δι' ὧν παρακαλοῦνται ὅπως διατάξουν τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ Σερβικοῦ καὶ Ρουμανικοῦ στρατοῦ τῆς Οὐγγαρίας νὰ ὑπακούσουν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Συμμαχικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Μαρκαντωνάκης εἰς Ἀθήνας

Ὁ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τοῦ κ. Βενιζέλου κ. Μάρκαντωνάκης ἀφίκετο προχθὲς εἰς Ἀθήνας.

Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον παρέστη καὶ ὁ ἄρτι ἀφιχθεὶς ἐκ Σμύρνης κ. Μαρκαντωνάκης.

Δούζας

τὸν προώριζε νὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον σπουδαῖον εἰς τὰς διεθνεῖς συνεννοήσεις κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. Τὸ ἔργον τοῦτο δὲν ἔπαυσεν ὁ κ. Ζαχάρωφ νὰ ἐκτελῇ κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων καὶ ἰδίως τῆς Γαλλίας εἰς τὰ ζητήματα τοῦ συναλλάγματος καὶ τῆς πιστώσεως.

Δὲν ἐλησμονήθη ὅτι ἐπὶ τῇ ὑπογραφῇ τῆς εἰρήνης ὁ κ. Βασ. Ζαχάρωφ προσέφερεν ἓν ἑκατομμύριον ὑπὲρ τῶν πτωχῶν Παρισίων. Προηγουμένως δὲ εἶχε χορηγήσει σπουδαιότατα ποσὰ διὰ τὰ ἐπιστημονικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ γαλλικὰ ἱδρύματα.

Ὁ Συνταγματάρχης Χάσκελ

Ὁ διὰ τὴν Ἀρμενίαν Ἀμερικανὸς ἁρμοστὴς Συνταγματάρχης Χάσκελ κατὰ τὴν ἐν Σόφιᾳ παραμονήν του δεχθεὶς τὸν ἐκεῖ ἀνταποκριτὴν τῆς Σμυρναϊκῆς Ἀρμενικῆς ἐφημερίδος «Ἀζαγαδαμάρτ» ἐδήλωσεν:

«Τὸ πρῶτον μου μέλημα θὰ εἶνε ὁ καθορισμὸς τῶν συνόρων τῆς Ἀρμενίας ἀφ' ἑνὸς μετὰ τοῦ Ἀζερμποϊτζάν, ἀφ' ἑτέρου μετὰ τῆς Γεωργίας. Εὐθὺς ὡς καθορισθῶσι τὰ σύνορα τῆς Ἀρμενίας τοῦ Καυκάσου θ' ἀσχοληθῶ μὲ τὴν διαχάραξιν τῶν μετὰ τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους συνόρων. Ὥστε ὦ, βλέπετε ἡ ἀποστολή μου δὲν εἶνε μόνον οἰκονομικὴ, ἀλλὰ καὶ πολιτική.

Ὁ συνταγματάρχης Χάσκελ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Σόφιας εἶπεν εἰς τοὺς ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ παρευρισκομένους Ἀρμενίους:

«Εἰς τὸ ἐπανιδεῖν ἐν Ἀρμενίᾳ».

Μεταρρύθμισις τοῦ χάρτου τῆς Διεθνοῦς

Παρίσιοι 27. — Τὸ Σοσιαλιστικὸν Συνέδριον τῆς Λοτκέρνης μελετᾷ σχέδιον μεταρρυθμίσεως τοῦ χάρτου τῆς Διεθνοῦς. Κατὰ τὸ σχέδιον τοῦτο, τὰ σοσιαλιστικὰ κόμματα τῶν διαφόρων ἐθνῶν θὰ ἔχουν εἰς τὰ διεθνῆ συνέδρια ἀριθμὸν ψήφων, φθάνοντα μέχρι 30 κατὰ μέγιστον ὅριον, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν ἑκάστου σοσιαλιστικοῦ κόμματος, τῆς σημασίας, τοῦ ἔθνους τῆς δυνάμεως τῶν σοσιαλιστικῶν ὀργανώσεων καὶ τῆς πολιτικῆς των ἐπιρροῆς. Κατὰ τὴν κατανομὴν ταύτην ἡ Βουλγαρία θὰ ἔχῃ εἰς τὰ διεθνῆ συνέδρια ὀκτὼ ψήφους ἡ Γεωργία, ἡ Ἀρμενία, ἡ Λιθουανία καὶ ἡ Παλαιστίνη τέσσαρας καὶ ἡ Ἑλλὰς μόνον τρεῖς

Ἡ ἔκδοσις τῶν Τούρκων φυγάδων

Κωνσταντινούπολις 30. Κατὰ πληροφορίας ἐκ Παρισίων οἱ Γερμανοὶ πληρεξούσιοι ἐπέδωκαν εἰς τὸν κ. Κλεμανσὸ διακοίνωσιν ἐν τῇ ὁποίᾳ λέγουν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βερολίνου εἶνε διατεθειμένη νὰ παραδώσῃ εἰς τὰς Συμμαχικὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τὸν τέως μέγαν Βεζύρην Ταλαὰτ πασᾶν. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἄλλους